

Iosif Jumanca

Iosif Jumanca (n. 23 decembrie 1893, satul Folea, comuna Voiteg, județul Timiș - d. 26 iunie 1949, închisoarea Jilava) a fost un om politic român, membru al Partidului Social Democrat din Transilvania, membru al Consiliului Național Român Central (1918) și al Consiliului Dirigent al Transilvaniei(1918-1920), deputat în Parlamentul României.

În fața celor 1228 de delegați, întruniți în 1918 în sala mare a Cercului Militar din Alba Iulia (astăzi, Sala Unirii), Iosif Jumanca a afirmat clar că social-democrații români sunt adepți ai dreptății sociale, dar în primul rând își doresc un stat național întregit, după realizarea căruia, vor urmări și reforme democratice largi. ^[1] La Adunarea Națională de la Alba Iulia, din 1 decembrie 1918, la care au fost prezenți 150 de delegați socialiști care s-au pronunțat pentru unirea Transilvaniei cu România, a luat cuvântul și Iosif Jumanca, care a arătat că social-democrații sprijină Unirea, precizând: „Social-democrația nu-i identică cu lipsa simțului național. Noi nu zicem *ubi bene ibi patria*, dimpotrivă, zicem că, acolo unde ți-e patria, acolo trebuie să-ți cauți de ea”. Reprezentanții social-democraților transilvăneni au intrat și în Marele Sfat Național, constituit la 1 decembrie 1918, și au făcut parte din Consiliul Dirigent (până la 4 august 1919, la Resortul social, Ioan Flueraș, iar la Resortul industriei, Iosif Jumanca). ^[2] Iosif Jumanca, care a ajuns deputat la București din partea Partidului Social Democrat, susținea în Parlament necesitatea ca liberalii să-și înfăptuiască programul lor de refacere economică a României cât mai grabnic, astfel ca, pe baza revigorării visteriei țării, să poată fi puse în practică și programele de protecție socială preconizate de social-democrați. ^[3]

În 1921 s-a pronunțat împotriva aderării Partidului Socialist Român la Internaționala a III-a.

După Congresul din 10 martie 1946, PSD-ul condus de Lothar Rădăceanu și Ștefan Voitec a trecut la o campanie de excludere a membrilor partidului care își manifestau acum deziluzia și împotrivirea față de cele petrecute în partidul său după 23 August 1944. Printre cei excluși s-a aflat și Iosif Jumanca. ^[4]

În ultima parte a vieții a locuit cu familia la adresa Str. Dimitrie Marinescu nr. 7, sector 2, București (cartierul Vatra Luminoasă).

Arestat de autoritățile comuniste, a murit la închisoarea Jilava în 1949.

